

3 x ramienionogi

Adam T. Halamski

Podczas seminarium zostaną przedstawione trzy prace, których tematem były ramienionogi, wykonane w ostatnim czasie w Instytucie Paleobiologii PAN.

1. Frańskie atrypidy z Sudetów i ich znaczenie dla datowania kolizji mikrokontynentów Bohemii i Sakso-Turyngii.

Adam T. Halamski

Wyniki rewizji atrypidów z odsłonięcia nad „jeziorkiem Daisy” w Depresji Świebodzić pozwalają na datowanie całej fauny na późny fran. W sytuacji braku konodontów, złego stanu zachowania goniatytów i niepewnego statusu małży, jest to jedyna fauna pozwalająca na datowanie kolizji mikrokontynentów Bohemii i Sakso-Turyngii na okres przed późnym franem.

2. Środkowodewońskie ramienionogi z południowego Maideru (AntyAtlas, Maroko).

Adam T. Halamski & Andrzej Baliński

Jest to pierwsza praca dotycząca ramienionogów oparta na materiale zebrany podczas ekspedycji do Maroka w r. 2010 (grant NCN N307 016237; wykorzystano również materiał przekazany przez dra U. Jansena, Senckenberg FI, Frankfurt). Z trzech odsłoneń w synklinie Maideru (wschodni AntyAtlas, Maroko; w dewonie północny szelf Gondwany) zebrano w sumie 62 gatunki ramienionogów (od środkowego eiflu do środkowego żywetu; jeden nowy rodzaj i dwa nowe gatunki). Co najmniej 71% tych gatunków jest wspólnych z odsłoneńiami na południowym szelfie Eurameryki (Eifel, Góry Świętokrzyskie), co w toczącej się dyskusji jest mocnym argumentem na rzecz Morza Waryscyjskiego o niewielkiej szerokości (przeciwna teza jest lansowana przez paleomagnetyków).

3. Środkowotriasowe ramienionogi typu paleozoicznego z masywu Svilaja (Chorwacja).

Adam T. Halamski, Maria Aleksandra Bitner, Andrzej Kaim, Tea Kolar-Jurkovšek & Bogdan Jurkovšek

Opracowano skrzemionkowaną faunę ramienionogów z Masywu Svilaja (Chorwacja). Jest to niewielka fauna (pięć taksonów, z czego cztery oznaczalne), ale o nietypowym dla triasu składzie taksonomicznym: nie ma tu wcale rynchonellidów, a terebratulidy reprezentowane są przez nowy rodzaj z problematycznej rodziny Dispheniidae; dominują przedstawiciele rzędu Spiriferinida. Nowy rodzaj jest interpretowany jako przedstawiciel linii ewolucyjnej wiodącej od permskiej *Disphenia* do współczesnej *Gwynia*; autorzy proponują jej formalne zdefiniowanie jako nowy podrząd w obrębie rzędu Terebratulida, obejmujący terebratulidy o wtórnie utraconej pętli.